

Sygnatura akt XII C 959/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 20 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Zofia Lehmann

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Elżbieta Witaszczyk

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2017 r. w Poznaniu na rozprawie sprawy z powództwa

I. K., zam. zam. os. (...), (...)-(...) K.

W. K., zam. os. (...), (...)-(...) K.

przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., ul. (...), P.

- roszczenia wzajemne między właścicielem a samoistnym posiadaczem rzeczy (art. 229 kc)

I. Zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 170.684,33,-zł z ustawowymi odsetkami płatnymi od dnia 2 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 roku – za opóźnienie.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. Kosztami niniejszego postępowania obciąża pozwanego i w związku z tym:

a. zasądza od niego na rzecz powodów kwotę 1.500,-zł tytułem zwrotu części uiszczonej przez nich opłaty sądowej, kwotę 1.500,-zł tytułem zwrotu części wydatków poniesionych przez nich na przeprowadzony w tej sprawie dowód z opinii biegłego oraz kwotę 7.200,-zł tytułem zwrotu poniesionego przez nich kosztu ich procesowego zastępstwa;

b. nakazuje ściągnąć od niego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 4.909,66,-zł z tytułu zwrotu pozostałej części wydatków poniesionych na przeprowadzony w niniejszej sprawie dowód z opinii biegłego oraz kwotę 7.375,-zł z tytułu pozostałej części opłaty sądowej;

c. kosztem procesowego zastępstwa pozwanego obciąża go we własnym zakresie.

SSO Zofia Lehmann

Sygn. akt **XIIC 959/17**

UZASADNIENIE

W pozwie, który do Sądu Rejonowego w Szamotułach wpłynął w dniu 2 kwietnia 2014 roku – działający przez pełnomocnika procesowego w osobie radcy prawnego - powodowie **W. K.** oraz **I. K.** skierowali p-ko pozwanemu **E. O. spółce z oo z/s w P.** żądania:

-zasądzenia od niego na ich rzecz kwoty **30.000,- zł** tytułem części wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez niego z należących do nich: nieruchomości oznaczonej jako obręb B., gmina R., stanowiącej m.in. działki o numerach (...) (2 słupy), 51/12 (3 słupy), 51/15, 51/16 (1 słup) objętej prowadzoną dla niej przez Sąd Rejonowy w Szamotułach księgą wieczystą o oznaczeniu KW (...) oraz nieruchomości stanowiącej działkę o numerze (...) objętej księgą wieczystą prowadzoną dla niej przez Sąd Rejonowy w Szamotułach o oznaczeniu KW (...) – za okresy:

*co do działki o numerze (...) – od dnia 1 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty,

*co do działki o numerze (...) – od dnia 1 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty,

*co do działki o numerze (...) – od dnia 1 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty,

*co do działki o numerze (...) – od dnia 1 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty,

*co do działki o numerze (...) – od dnia 1 kwietnia 2004 roku do dnia zapłaty;

-zasądzenia od niego na ich rzecz zwrotu kosztów niniejszego postępowania wraz z kosztem ich procesowego zastępstwa – wg norm przepisanych,

nadto:

-prowadzenia rozprawy pod ich nieobecność,

nadto:

-przeprowadzenia zawnioskowanych przez nich – co do sprecyzowanej przez nich tezy – dowodów,

Na tego poparcie:

-powołali się na przysługujące im prawo własności do wskazanych przez nich nieruchomości,

-podali, w jaki sposób korzysta z nich pozwany,

-podali przedmiot dwu toczących się już między nimi na tym tle postępowań sądowych,

-podali podstawy faktyczne i prawne stojące u podstaw ich roszczenia,

-podali leżące po ich stronie motywy jego wysokości (k. 1 , - 4 akt).

W reakcji na to – w odpowiedzi na pozew z dnia 28 listopada 2014 roku, która do ww Sądu wpłynęła w dniu 4 grudnia 2014 roku pozwany (...) **sp. z (...) z/s w P.**, działając przez pełnomocnika procesowego w osobie radcy prawnego. wniósł:

-o oddalenie powództwa powodów,

-o zasądzenie od nich na jego rzecz zwrotu kosztów przedmiotowego postępowania, w tym kosztu jego procesowego zastępstwa – wg norm przepisanych,

nadto:

-przed wdaniem się w spór co do istoty tej sprawy podniósł zarzut niewłaściwości do jej rozpoznania tegoż sądu wnosząc o przekazanie jej do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Poznań – Grunwald w Poznaniu,

nadto:

-o doręczenie mu odpisu pełnomocnictwa udzielonego ww pełnomocnikowi przez powoda,

nadto:

-o przeprowadzenie powołanych przez niego dowodów co do wskazanych przez niego tez.

W motywacji tego stanowiska:

-podał przyczyny niewłaściwości miejscowej ww Sądu do rozpoznania tej sprawy,

-zakwestionował powództwo powodów zarówno co do zasady, jak i co do wysokości,

-podał tego podstawy powołując się na zarzut zasiedzenia spornych nieruchomości i w konsekwencji na brak po stronie powodów uprawnień do domagania się od niego wynagrodzenia z tego tytułu, skoro zyskał on prawo do korzystania z nich,

-wskazał, iż co do działki o numerze (...) ustanowiono dla niego poczynając od dnia 18 lipca 2013 roku służebność przesyłu (k. 40 – 46 akt).

Postanowieniem wydanym w dniu 9 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy w Szamotułach uznał się niewłaściwym w niniejszej sprawie i przekazał ją do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu (k. ,86 akt).

Na rozprawie w dniu 20 lipca 2015 roku powodowie sprecyzowali swoje żądanie podając, iż co do działek o numerach (...) domagają się od pozwanego wynagrodzenia za ich bezumowne korzystanie za okres od 1 sierpnia 2010 roku do 1 lipca 2015 roku (k. 112 – 113 akt).

W procesowym piśmie z dnia 18 czerwca 2015 roku, które do ww Sądu wpłynęło dnia 21 lipca 2015 roku powodowie ponownie sprecyzowali swoje roszczenia wobec pozwanego domagając się od niego zapłaty:

*co do działki o numerze (...) – za okres od dnia 1 sierpnia 2010 roku do dnia 1 lipca 2015 roku wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu w tej sprawie,

*co do działki o numerze (...) – za okres od dnia 1 sierpnia 2010 roku do dnia 1 lipca 2015 roku wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu w tej sprawie,

*co do działki o numerze (...) – za okres od dnia 1 sierpnia 2010 roku do dnia 1 lipca 2015 roku wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu w tej sprawie,

*co do działki o numerze (...) – za okres od dnia 1 sierpnia 2010 roku do dnia 1 lipca 2010 roku wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu w tej sprawie,

*co do działki o numerze (...) – za okres od dnia 1 kwietnia 2004 roku do dnia 1 lipca 2015 roku wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu w tej sprawie (k., 114 – 115 akt).

W kolejnym piśmie procesowym – tym razem z dnia 31 marca 2016 roku powodowie zmienili swoje żądanie w zakresie czasowym wnosząc o jego rozszerzenie – do dnia 29 września 2015 roku (k. 172 akt) – w piśmie procesowym z dnia 25 maja 2016 roku które do ww Sądu wpłynęło w dniu 1 czerwca 2016 roku pozwany wniósł o oddalenie ich powództwa i w tym zakresie (k. 190 akt).

Swoje ostateczne stanowisko w tej sprawie powodowie zawarli w ich piśmie procesowym z dnia 25 maja 2017 roku rozszerzając w nim swoje żądanie z kwoty **30.000,- zł** do kwoty **177.497,- zł** czyli o kwotę **147.497,- zł** precyzując je w następujący sposób:

-zasądzenia od pozwanego na ich rzecz solidarnie kwotę **177.497,- zł**, w tym:

*kwoty **169.755,- zł** wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu w tej sprawie do dnia zapłaty z tytułu wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez niego z działek o numerach (...) w okresie od dnia 1 sierpnia 2010 roku do dnia 29 września 2015 roku,

*kwoty **7.742,- zł** wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie do dnia zapłaty z tytułu wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez niego z działki o numerze (...) za okres od dnia 1 kwietnia 2004 roku do dnia 29 września 2015 roku.

-zasądzenia od niego na ich rzecz solidarnie zwrotu kosztów tego procesu – wg norm przepisanych, w tym kosztu ich procesowego zastępstwa.

Uzasadniając to podali, że stanowiło to następstwo wyliczeń zawartych w opinii opracowanej przez biegłą sądową w przebiegu tego procesu – opartych o wiadomości specjalne, których nie posiadał inicjując go (k. 359 – 360 akt).

Wobec powyższego postanowieniem z dnia 26 maja 2017 roku Sąd Rejonowy Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i przekazał niniejszą sprawę do dalszego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Poznaniu (k. 365 akt).

W procesowych pismach:

-powodowie z dnia 18 czerwca 2015 roku, które do ww Sądu wpłynęło w dniu 22 czerwca 2015 roku (k. 99 – 106 akt), z dnia 18 czerwca 2015 roku, które do ww Sądu wpłynęło w dniu 20 stycznia 2016 roku (149 akt), z dnia 23 lutego 2017 roku, które do ww sądu wpłynęło w dniu 27 lutego 2017 roku (k. 329 – 340 akt) z dnia 22 czerwca 2017 roku, które do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynęło w dniu 26 czerwca 2017 roku (k. 372 akt);

-pozwany z dnia 20 sierpnia 2015 roku, które do ww Sądu wpłynęło 25 sierpnia 2015 roku (k. 129 – 130 akt), z dnia 20 października 2016 roku (k. 279 – 280 akt), z dnia 27 grudnia 2016 roku, które do ww Sądu wpłynęło 29 grudnia 2016 roku (k. 314 akt), z dnia 17 lutego 2017 roku, które do ww Sądu wpłynęło 22 lutego 2017 roku (k. 330 – 331 akt), z 10 kwietnia 2017 roku, które do ww Sądu wpłynęło 13 kwietnia 2017 roku (k. 354 akt)

strony składały wnioski dowodowe, ustosunkowywały się do twierdzeń przeciwnika i przeprowadzanych w toku tego postępowania dowodów.

Na rozprawach w dniach 20 lipca 2015 roku (k. 112 – 113 akt), 26 maja 2017 roku (k. 363 – 364 akt) oraz 23 sierpnia 2017 roku (k. 382 – 383 akt) – strony podtrzymały swoje stanowiska.

Ustalenia stanu faktycznego:

I. A. Związane z niniejszym postępowaniem nieruchomości to:

1. Położona w B., gminie R., powiecie (...), województwie (...); stanowiąca grunty orne; składająca się z działek o numerach (...); o obszarze 1.0231 ha – objęta księgą wieczystą prowadzoną dla niej przez Sąd Rejonowy w Szamotułach o numerze PO! (...). Z zapisu zawartego w jej Dziale II (własność), rubryce 2.2. (właściciel), podrubryce 2.2.1. oraz podrubryce 2.2.5. wynika, iż dotyczy jej wspólność ustawowa majątkowa małżeńska powodów (k. 5 – 18 akt).

2. Położona w B., gminie R., powiecie (...), województwie (...); stanowiąca grunty orne; składająca się z działki o numerze (...); o obszarze 0.2201 ha; objęta księgą wieczystą o numerze (...) prowadzoną dla niej przez Sąd Rejonowy w Szamotułach. Z zapisu zawartego w jej Dziale III (prawa; roszczenia i ograniczenia), rubryce 3.4; podrubryce 3.4.1. oraz podrubryce 3.4.4. wynika ustanowienie ograniczonego prawa rzeczowego – służebności przesyłu na rzecz pozwanego Z zapisu zawartego w jej Dziale II (własność), rubryce 2.2. (właściciel), podrubryce 2.2.1. oraz podrubryce 2.2.5. wynika, iż dotyczy jej wspólność ustawowa majątkowa małżeńska powodów y;(k. 5, 19 – 26, 117 akt).

B. W okresie objętym niniejszym postępowaniem, a więc co do ww działek o numerach (...) od 1 sierpnia 2010 roku do 29 września 2015 roku oraz co do ww działki o numerze (...) od 1 kwietnia 2004 roku do 29 września 2015 roku przebiegała przez nie napowietrzna linia energetyczna o oznaczeniu SN - 15 kV, która w oparciu o zobowiązanie wynikające z prawomocnego wyroku wydanego w dniu 22 maja 2013 roku przez Sąd Rejonowy w Szamotułach w sprawie o sygn. akt I C 892/12 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu wydanym w dniu

10 stycznia 2014 roku w sprawie o sygn. akt II Ca 856/13 została w powyższej dacie zdemontowana i zastąpiona podziemnym kablem ułożonym wzdłuż ww działki o numerze (...) z pozostawieniem na ww działce o numerze (...) słupa energetycznego (opinia biegłego sadowego A. P.). W związku z powyższym ochronna powierzchnia na nich wynosi:

*dla działki o numerze (...) m.kw.

*dla działki o numerze (...) m.kw.

*dla działki o numerze (...).5 m.kw.

*dla działki o numerze (...) m.kw.

*dla działki o numerze (...) m.kw.

-W tym czasie – zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obowiązującym w miejscowości B. dla ww działek zatwierdzonym Uchwałą o numerze Nr (...) Rady Gminy R. z dnia 28 grudnia 2001 roku (ogłoszoną w Dz. Urz. Woj.W. o numerze 32 p. 994 z 28 lutego 2002 roku; k. 253 akt) przeznaczone były one:

*o numerach (...)- pod tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej; przebiegały przez nią urządzenia elektroenergetyczne oraz gazociąg wysokiego ciśnienia;

*o numerze (...) – pod tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej; przebiegały przez nią urządzenia elektroenergetyczne oraz gazociąg wysokiego ciśnienia,

*o numerze (...) – pod drogę dojazdową; przebiegały przez nią urządzenia elektroenergetyczne oraz gazociąg wysokiego ciśnienia (k. 5 akt; opinia j.w.; zeznania powoda).

C. Wg metodologii polegającej na ustaleniu rocznego dochodu nominalnego jako pochodnej wartości rynkowej danej działki gruntu – w odniesieniu do oznaczonych numerami (...) należało uznać:

-w 2009 roku wartość spornego pasa ochronnego równą kwocie **359.570,- zł**; stopę kapitalizacji równą 10.38 %, co przełożyło się na roczne wynagrodzenie w 2010 roku z analizowanego tytułu równe **37.333.75,- zł**; a za 5 miesięcy równe **15.556,- zł**;

-w 2010 roku wartość spornego pasa ochronnego równą kwocie **328.630,- zł**; stopę kapitalizacji równą 9.58 %, co przełożyło się na roczne wynagrodzenie w 2011 roku z analizowanego tytułu równe **31.483,- zł**;

-w 2011 roku wartość spornego pasa ochronnego równą kwocie **330.734,- zł**; stopę kapitalizacji równą 8.39 %, co przełożyło się na roczne wynagrodzenie z analizowanego tytułu w 2012 roku równe **27.749,- zł**;

-w 2012 roku wartość spornego pasa ochronnego równą kwocie **328.820,- zł**; stopę kapitalizacji równą 8.98 %, co przełożyło się na roczne wynagrodzenie z analizowanego tytułu w 2013 roku równe **29.528,- zł**;

-w 2013 roku wartość spornego pasa ochronnego równą kwocie **339.353,- zł**; stopę kapitalizacji równą 10.07 %, co przełożyło się na roczne wynagrodzenie z analizowanego tytułu w 2014 roku równe **39.611,- zł**;

-w 2014 roku wartość spornego pasa ochronnego równą kwocie **346.166,- zł**; stopę kapitalizacji równą 10 %, co przełożyło się na wynagrodzenie z analizowanego tytułu w 2015 roku równe **34.616.60,- zł**.

Tym samym – za objęty niniejszym procesem okres od 1 sierpnia 2010 roku do 29 września 2015 roku – suma cyt. wynagrodzeń możliwych do uzyskania przez powodów wyniosła kwotę **169.755,-**.

D. W odniesieniu do w/opisanej działki o numerze (...) – w oparciu o tą samą metodologię – należało uznać:

*jej wartość ma kwotę **6.199,- zł** przy bezpiecznej stopie:

za rok 2004 równej 5.65 % oraz ryzyku inwestowania na rynku nieruchomości najlepszych równym 3% i ryzyku inwestowania w nią równym 5% (razem 13.65%), co przełożyła się na roczny dochód równy **846.16,- zł**;

za rok 2005 równej 3.38 % oraz ww ryzyk (razem 11.38%), co przełożyło się na cyt. dochód równy kwocie **705.45,- zł**;

za rok 2006 równej 4.80 % oraz ww ryzyk (razem 12.80%), co przełożyło się na cyt. dochód równy kwocie **793.47,- zł**;

za rok 2007 równej 4.46 % oraz ww ryzyk (razem 12.46 %), co przełożyło się na cyt. dochód równy **772.40,- zł**;

za rok 2008 równej 2.58 % oraz ww ryzyk (razem 12.15 %) co przełożyło się na cyt. dochód równy **753.18,- zł**;

za rok 2009 równej 2.69 % oraz ww ryzyk (razem 10.69 %), co przełożyło się na cyt. dochód równy **662,67,- zł**;

za rok 2010 równej 3.38 % oraz ww ryzyk (razem 11.38 %), co przełożyło się na cyt. dochód równy **705.45,- zł**;

za rok 2011 równej 2.58 % oraz ww ryzyk (razem 10.58 %), co przełożyło się na cyt. dochód równy **655.85,- zł**;

za rok 2012 równej 1.39 % oraz ww ryzyk (razem 9.39%), co przełożyło się na cyt. dochód równy **582.09,- zł**;

za rok 2013 równej 1.98 % oraz ww ryzyk (razem 9.98 %), co przełożyło się na cyt. dochód równy **618.66,- zł**;

za rok 2014 równej 3.07 % oraz ww ryzyk (razem 11.07 %), co przełożyło się na cyt. dochód równy 686.23,- zł;

za rok 2015 równej 3 % oraz ww ryzyk (razem 11 %), co przełożyło się na cyt. dochód równy **681.89,- zł**.

Zatem suma tych kwot wynosiła **7.742,- zł** – po jej korekcie wynikającej z opinii uzupełniającej autorki omawianej opinii z dnia 30 stycznia 2017 roku powstałej w związku z zarzutami czynnymi co do jej treści oraz konkluzji w niej zawartych przez pozwanego ustalona została na poziomie **929.33,- zł**.

II. Dysponentem opisanych urządzeń elektroenergetycznych (w tym pozostałym na ww działce o numerze (...)) słupem elektroenergetycznym) jest pozwany w oparciu:

-Jest on następcą prawnym Skarbu Państwa – Zakładów (...) w P., który w dniu 12 lipca 1993 roku przekształcony został w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa działającą pod firmą (...) SA; czego odzwierciedleniem jest akt notarialny z tego dnia o oznaczeniu Repertorium numer (...) sporządzonym przez notariusza **T. J.** prowadzącą Kancelarię Notarialną w W. (k. 58 – 61 akt).

-Zmieniły one nazwę na Grupę (...) SA z/s w P. – w wyniku Uchwały podjętej w dacie 17 grudnia 2002 roku przez jej Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie zaprotokołowaną przez notariusza **P. B.** prowadzącego Kancelarię Notarialną w W. aktem notarialnym z tego dnia o oznaczeniu Repertorium A 32818/2002. Od roku 2004 roku działa ona pod firmą (...) SA z/s w P. – zapisana jest w Krajowym Rejestrze Sądowym – rejestrze przedsiębiorców za numerem (...) (k. 62 – 75 akt).

-Z kolei w dniu 30 czerwca 2007 roku zawarła ona z pozwanym umowę zbycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa (oddziału samodzielnie sporządzającego bilans; stanowiącego także organizacyjnie wyodrębniony zespół składników materialnych i niematerialnych przeznaczonych do realizacji zadań gospodarczych związanych z dystrybucją energii elektrycznej). Jej postanowienia zawarte zostały w akcie notarialnym z cyt. daty o oznaczeniu Repertorium A numer (...) sporządzonym przez notariusza **O. P.** w Kancelarii Notarialnej prowadzonej przez niego w P.. Pozwany zarejestrowany jest w Krajowym Rejestrze Sądowym – rejestrze przedsiębiorców za numerem (...) (k. 49 – 51, 76 – 84 akt).

E. Na poparcie swojego stanowiska prezentowanego w tym sporze w aspekcie jego uprawnienia do korzystania w powyższym zakresie ze spornych nieruchomości pozwany przedstawił – noszący datę 30 grudnia 1976 roku – dokument o tytule Protokół odbioru technicznego i przekazania do eksploatacji...linii elektroenergetycznej z

dołączonym do niego dokumentem o nazwie P. zdawczo – odbiorczy linii energetycznej. Ich lektura nie pozwoliła na stanowcze ustalenie, iż dotyczyła ona związanej z niniejszym postępowaniem z racji braku w ich treści precyzyjnych danych dotyczących jej lokalizacji (określenia jej przebiegu, przez jakie działki przechodzi; numeru ksiąg wieczystych obejmujących je) koncentrując się wyłącznie na jej danych technicznych oraz personaliach osób biorących udział w tych czynnościach (k. 52 – 53 akt) Przyjmując, jednak, z uwagi na brak kwestionowanie tego przez powodów, iż rzeczywiście odzwierciedlają one przedmiotową linię energetyczną; to nie można było stracić z pola uwagi tego, iż nie miały one niczego wspólnego z ewentualnymi decyzjami administracyjnymi zezwalającymi na jej założenie; pozwoleniami budowlanymi, stosownymi zgodami właścicieli nieruchomości czy przewidzianym **art. 35.1** i **art. 35.2** ówczesnie obowiązującej ustawy z dnia 12 marca 1958 roku o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (DU nr (...) p. 64 oraz numer (...) p. 79)...zezwoleniem organu do spraw wewnętrznych prezydium powiatowej rady narodowej...Jako kontrargumentu – w kontekście istoty niniejszej sprawy – nie można było ewentualnie uznać faktu, iż najprawdopodobniej linia ta powstała w ramach unormowań, w tym **art. 4.1** – ustawy z dnia 28 czerwca 1950 roku o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (DU numer (...) p. 135).

F. W świetle treści **art. 49 par. 1 k.c.** oraz zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego poza granicami zastrzeżeń pozostawało, że prawo własności urządzeń elektroenergetycznych związanych ze sporem stron mieści się w sferze prawnej pozwanego, skoro w myśl tego...urządzenia służące do doprowadzania lub odprowadzania...energii elektrycznej...nie należą do części składowych nieruchomości...w rozumieniu **par. 2 art. 47 k.c.**...jeśli wchodzi w skład przedsiębiorstwa...(k. 76 – 84 akt).

G. W latach 2006 – 2007 powodowie prowadzili z pozwanym korespondencję na temat ich likwidacji (linia napowietrzna; słupy); nie przyniosło to jednak pożądanego przez nich rezultatu (zeznania powoda).

-Tak samo zakończyło się zainicjowane przez nich przed Sądem Rejonowym w Poznaniu wnioskiem z 2006 roku zawezwanie do próby ugodowej w sprawie o sygn. akt III Co 192/06 (zeznania powoda; akta ww sprawy).

-Prawomocnym wyrokiem z dnia 1 czerwca 2012 roku wydanym przez Sąd Rejonowy w Szamotułach w sprawie o sygn. akt I C 441/10 – pozwany zobowiązany został m.in. do zapłaty na ich rzecz określonej kwoty pieniężnej z tytułu wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z części ich nieruchomości (k. 249 – 250 akt ww sprawy; zeznania powoda).

-Prawomocnym wyrokiem z dnia 22 maja 2013 roku – utrzymanym w mocy przez Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 10 stycznia 2014 roku w sprawie o sygn. akt II Ca 856/13 – Sąd Rejonowy w Szamotułach w sprawie o sygn. akt I C 892/12 zobowiązał pozwanego do przeniesienia na jego koszt cyt. urządzeń energetycznych w sposób w nim określony (k. 115 – 116 akt; zeznania powoda).

H. Poza granicami zastrzeżeń pozostawała, że w przyczynowym związku z powyższym rozumianym **art. 361 par. 1 k.c.** pozostawał fakt niemożności korzystania przez powodów z powyższych nieruchomości w granicach zakreślonych **art.140 k.c.** – w szczególności nie mieli oni możliwości ich zabudowy (z wyłączeniem działki o numerze (...)) czy poprowadzenia tam innej inwestycji, bądź działalności nie zyskując z tego tytułu od pozwanego żadnej rekompensaty. Pozwany nie wykazał także w tym kierunku inicjatywy; nie wystąpił o ustanowienie dla niego cyt. służebności; ignorował wszelkie propozycje składane mu czy animowane na tym tle (zawezwanie do próby ugodowej) przez powodów.

Naprowadzony stan faktyczny znalazł oparcie w treści:

-dokumentów z k. 5 (mapa); 6 – 26 (odpisy ksiąg wieczystych), 49 – 51, 69 - 75 (odpisy z Krajowego Rejestru Sądowego), 52, 53 (protokoły odbioru), 54 – 57 (dokumenty dotyczące powstania pozwanego, 56 – 68, 76 - 84 (odpisy aktów notarialnych), 253 (zaświadczenie gminy R.);

-zeznań powoda z k.382;

-opinii biegłej sądowej **A. P.** z k.98 – 253,295 – 296, 320 – 321, 344 – 345, 364 akt;

-orzeczeń z akt Sądu Rejonowego w Szamotułach o sygn. I C 892/12, I C 441/1 i Sądu Rejonowego w Poznaniu o sygn. akt III Co 192/06;

Analiza i ocena zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego:

W jego skład weszły dokumenty i to zarówno o charakterze urzędowym, jak i o charakterze prywatnym; opinia z dziedziny nieruchomości oraz zeznania stron ograniczone do zeznań powoda.

A. W myśl normy **art. 244 k.p.c.**...dokumenty urzędowe sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone...(par. 1), co odpowiednio stosuje się do ...innych pochodzących od organów działających w zakresie zleconych im przez ustawę spraw z dziedziny administracji publicznej...(par. 2) - w niniejszej sprawie warunki te spełniły orzeczenia administracyjne, orzeczenia sądowe; odpisy z Krajowego Rejestru Sądowego; odpisy ksiąg wieczystych oraz aktów notarialnych. Z treści normy **art. 245 k.p.c.** – natomiast odczytać można, iż...dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła zawarte w nim oświadczenie... - zaliczono do nich w tym postępowaniu pozostałe ww.

-Warunki zaprzeczenia ich prawdziwości zredagowane zostały odpowiednio w normach **art. 252 k.p.c.** i **art. 253 k.p.c.** – żadna ze stron z udziałem możliwości z **art. 232 k.p.c.** inicjatywy takiej nie podjęła; brak było też przesłanek ku temu, by zrobić to z urzędu.

B. W szeregu spraw powstaje konieczność skorzystania z – nie posiadanych przez sąd – wiadomości specjalnych; sytuację taką w treści normy **art. 278 par. 1 k.p.c.** w związku z **art. 232 k.p.c.** przewidział ustawodawca. Taka powstała i w przebiegu niniejszego postępowania koncentrując się na dziedzinie nieruchomości – dlatego też wniosek zgłoszony przez powodów o przeprowadzenie takiego dowodu został uwzględniony.

Do celu tego zaangażowano biegłą sądową o tej specjalności – A. O. przez nią w tej sprawie opinia w sensie źródłowym znalazła wsparcie w lekturze przedstawionych jej akt; ale i w przeprowadzonych przez nią z udziałem stron oględzinach omawianych nieruchomości. Okazała się ona przydatną dla potrzeb rozstrzygnięcia sporu stron – i to z następującą argumentacją:

-Sporządzona została ona przede wszystkim czytelnie; wyprowadzone i przedstawione w niej wnioski poprzedzone zostały zrozumiałą prezentacją przesłanek do nich prowadzących; przy czym tak samo odnieść należało się do pojęć, procesów mieszczących się w granicach cyt. wiadomości specjalnych przez nią posiadanych; a nie posiadanych przez sąd. Odpowiadała ona narzuconej jej tezie; udzieliła odpowiedzi na postawione przed nią pytania – przy czym ich logika i uzasadnienie nie budziły zastrzeżeń; podane zostały w sposób przekonujący. Akcentacji wymagało też to, że w ani jednym momencie nie wkroczyła ona na grunt kompetencji organu uprawnionego do jego rozstrzygnięcia.

- Jej uzupełnienie w trybie **art. 286 k.p.c.** wiązało się z pewnymi niejasnościami i wątpliwościami nakierowanymi na jej treść przez pozwanego – w reakcji na to bliżej sprecyzowała i wyjaśniła ona zaprezentowane w niej konkluzje; nastąpiło to w tak jasny sposób, że nie pojawiły się już w toku niniejszego postępowania w stosunku do niej dalsze zastrzeżenia. Akcentacji wymagała w szczególności przedstawiona przez nią motywacja zastosowania przy jej obliczeniach współczynnika K na poziomie 10 dotyczącego ingerencji w sporną nieruchomość – sens i zasadność tego była na tyle rozsądna, że jej pogląd w tym aspekcie należało w pełni podzielić. Nietrafnym okazał się też zarzut pozwanego o przyjęciu przez nią obszaru badanych pasów ochronnych za biegłym sądowym **J. R.** – autorem analogicznej opinii pochodzącej ze sprawy Sądu Rejonowego w Szamotułach o sygn. akt I C 441/10, skoro w żaden sposób nie naruszało to powoływanej przez niego zasady bezpośredniości. Ekspozycji wymagało w tym aspekcie to, że nie był on przez niego kwestionowany w tamtej sprawie.

-Poza granicami zastrzeżeń pozostawały także jej kompetencje – jest ona wieloletnim biegłym sądowym o bogatym doświadczeniu w jej dziedzinie. Trzeba też zauważyć, że specyfika takiego dowodu wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii podlega kontroli sądu, nie posiadającego wiadomości specjalnych, i to w istocie z punktu widzenia

jej zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej - takie kryteria są wystarczające dla uznania pozytywnego stosunku do niej (por. wyrok SN z 7 kwietnia 2005 roku, II CK 572/04; LEX nr 151650). Skoro, więc, opracowana, jak zaznaczono, odpowiada postawionej jej tezie; jest zupełna, jasna i przekonująca – to nie rodzi się ewentualna potrzeba prowadzenia dowodu z kolejnej (por. wyrok SN z 21 listopada 1974 roku, II CR 638/74, OSP 1975/5/108; postanowienie SN z 3 września 2008 roku, I UK 91/08; LEX nr 785520).

C. Dowód z przesłuchania stron ograniczony został w przebiegu tego procesu do przesłuchania powoda – jego zeznania w pełni należało obdarzyć zaufaniem. Przedstawił, on, bowiem okoliczności towarzyszące zyskaniu przez niego i powódkę prawa własności spornych nieruchomości; próby porozumienia się przez niech z pozwanym na rozważanym tle, w tym na gruncie postępowań sądowych toczących się między nimi; sposób korzystania z nich przez nich – każdy element jego twierdzeń znajdował oparcie w pozostałym zgromadzonym w tej sprawie materiale dowodowym; w szczególności w niekwestionowanych w jej trakcie dokumentach. Pozwany zasadniczo też ich nie negował – nie przedstawiając co do nich jakiegokolwiek kontrargumentu; brak było więc podstaw do ich dyskredytacji.

Zważeniu podległo, co następuje:

Powództwo powodów co do zasady zasługiwało na uwzględnienie, a co do wysokości w przeważającej części. Tezę taką należało uznać za udowodnioną w świetle w/naprowadzonego i w/zanalizowanego stanu faktycznego; przedstawionych unormowań prawnych i opisanego rozumowania.

A. W myśl treści przepisu **art. 305 (1) k.c.**...nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy...którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w **art. 49k.c.** prawem polegającym na tym, że ...może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej zgodnie z ich przeznaczeniem...- norma ta ustanawia tzw. służebność przesylu; przy czym chodzi tu także o wariant wiążący się z ich budową przez niego bez jej ustanowienia przed rozpoczęciem takiej inwestycji.

-Z kolei w normie **art. 305 (2) par 1 i par 2 k.c.** ustawodawca wyposaża zarówno przedsiębiorcę, jak i właściciela danej nieruchomości w roszczenie o ustanowienie jej. Jest to w zasadzie konieczne, gdy przesylowe urządzenia znajdują się na cudzym gruncie, a ich eksploatacja, utrzymanie, konserwacja, remonty wymagają wkroczenia na niego – zachodzi wówczas potrzeba obciążenia jego właściciela obowiązkiem znoszenia tego. Jednocześnie przepis ten przyznaje mu roszczenie o wynagrodzenie z tego tytułu stosując klauzulę odpowiedniości – brak jest więc precyzji tego przesłanek; co nakazuje odniesienie się w tym aspekcie do konkretnych okoliczności. Niewątpliwie kryteria te winny brać pod uwagę zakres ograniczeń własności obciążonej nieruchomości, jak i uciążliwości dla jego właściciela; w tym rodzaj, rozmiar, położenie, właściwości i sposób ich eksploatacji; ale i jej rodzaj, jej przeznaczenie i jej powierzchnię.

-W redakcji **art. 305 (4) k.c.** ustawodawca odsyła do dopełniania regulacji prawnej poprzez odpowiednie sięganie do przepisów z dziedziny służebności gruntowych; do tych – zaś – po myśli **art. 352 k.c.** stosuje się...odpowiednio przepisy o posiadaniu rzeczy..., co wyklucza posługiwanie się przesłankami wynikającymi z unormowań **art. 230 k.c.** i z jego mocy z **art. 224 par. 2 k.c.** oraz **art. 225 k.c.**

B. W okolicznościach niniejszej sprawy nie było jednak tak, by punktem wyjścia żądania powodów było w myśl w/przywołanego unormowania **art. 305(2)par. 2 k.c.** zyskanie wynagrodzenia w zamian za ustanowienie przez nich na rzecz pozwanego służebności przesylu – jego redakcja wprost wskazała, iż ich intencją było obciążenie go na ich rzecz wprawdzie też wynagrodzeniem, ale opartym na bezumownym korzystaniu przez niego z ich nieruchomości. W tak ukształtowanej sytuacji podstawy prawnej ich żądania poszukiwać należało w normie **art. 225 k.c.** w związku z treścią **art. 224 par. 2 k.c.** regulujących w powyższej płaszczyźnie sytuację posiadacza cudzego gruntu w złej wierze lub posiadacza w dobrej wierze, który dowiedział się o wytoczeniu p-ko niemu powództwa o wydanie rzeczy. Przesłankami powódzenia roszczenia wspartego na tym jest istnienie posiadania danej rzeczy w złej wierze. Na bazie zgromadzonego i zanalizowanego materiału dowodowego tej sprawy wprost można było wyprowadzić konkluzję, iż zrealizowały się one.

-Instytucja posiadania znajduje swoją regulację w treści przepisu **art. 336 k.c.** definiującego je jako władztwo faktyczne nad rzeczą rozróżniając samoistne w postaci ...faktycznego władania jak właściciel...i zależne...w postaci dysponowania prawem, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą. Władztwo to - to nic innego, jak trwały związek nad daną rzeczą przejawiający się w możliwości wpływu na nią przy użyciu bezpośrednich środków fizycznych.

-Z kolei w treści **par. 1 art. 352 k.c.** określone jest posiadanie służebności poprzez ustanowienie, że...kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności jest jej posiadaczem...- różni się ono od w/opisanego posiadania rzeczy tym, że jego przedmiotem nie jest dana rzecz, a prawo do niej (por. wyrok SN z 31 stycznia 1967 roku, III CR 270/66, OSN 1967, numer 9, p. 160). W myśl jego **par. 2** ...stosuje się do niego odpowiednio przepisy o posiadaniu rzeczy... W kontekście z tym pojawiły się dwie koncepcje co do stosowania do towarzyszących temu realiów przywołanych unormowań **art. 230 k.c.** oraz **art. 225 k.c.** w związku z **art. 224 par. 2 k.c.** Wg jednej z nich rozróżnienie posiadania rzeczy i posiadania służebności wyklucza kwalifikowanie drugiego z nich jako posiadania zależnego i w konsekwencji odwoływania się do ww norm prawnych – i to mimo odpowiedniego stosowania do niego przepisów o posiadaniu rzeczy (por. wyrok SN z 9 marca 2007 roku, (...), niepubl.). Druga z nich – natomiast – tego nie wyklucza wychodząc z założenia, że – choć rzeczywiście przepisy o posiadaniu wyrażone w normach **art. 336 k.c.** – **art. 351 k.c.** rozróżniają posiadanie zależne i posiadanie służebności, to jednak przepisami określającymi jego skutki i sytuację prawną posiadacza są także w/powołane (por. R. Trzaskowski – Roszczenie o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy p-ko posiadaczowi służebności. Palestra 2007, numer 11 – 123, s. 242 – 243). W niniejszej sprawie przychyłono się ,do tej drugiej.

1. Biorąc pod uwagę powyższe uwagi - za oczywiste uznano, że w rozpatrywanym w tym postępowaniu okresie pozwany przesłankę tą spełniał poprzez korzystanie z nieruchomości powodów związane z eksploatacją, konserwacją i naprawą posadowionych tam urządzeń elektroenergetycznych (wchodzenie, przechodzenie, przejeżdżanie).

2. Nie wzbudziło także wątpliwości zrealizowanie się przesłanki istnienia po stronie pozwanego i jego poprzednika prawnego złej wiary - analiza tego aspektu wymagała uwzględnienia domniemania wypływającego z **art. 7 k.c.**; momentem miarodajnym dla tej oceny był stan z chwili wejścia w posiadanie danej rzeczy. Zaznaczenia przy tym wymagało, że pojęcie to nie obejmuje tylko pozytywnej i stanowczej wiedzy o braku uprawnień do tego; ale i brak takiej wiadomości wynikły z niedbalstwa. W niniejszej sprawie poza kwestią pozostawało, że pozwany nie zaoferował żadnych dowodów wskazujących na to, by jego poprzednik prawny czynił jakiegokolwiek ustalenia dotyczące prawa własności spornych nieruchomości; ewentualnie prowadził z powodami jakiegokolwiek rozmowy na tym tle; by dysponował jakimkolwiek dokumentem potwierdzającym jego uprawnienia do korzystania z nich; budowy na nich ww urządzeń, w tym opisanym wyżej wynikającym z przywołanej ustawy o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości.

C. W przyjętej opozycji wobec roszczenia powodów – pozwany podniósł argument zasiedzenia przez Skarb Państwa służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu jednocześnie wskazując, iż doszło do tego z upływem dnia 30 grudnia 1986 roku i wywodząc z tego wniosek niezasadności żądania powodów z racji posiadania przez niego prawa do korzystania z ich nieruchomości związanych z niniejszym postępowaniem.

1. Z redakcji **par. 1 art. 172 k.c.** wynika, iż...posiadacz nieruchomości, nie będący jej właścicielem nabywa jej własność, jeżeli posiada ją nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba, że uzyskał je w złej wierze...- z jego **par. 2** natomiast, iż...po upływie trzydziestu....nabywa jej własność , choćby uzyskał posiadanie w złej wierze...

2. Z kolei w **art. 352 par. 1 k.c.** postanowiono, że...kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności jest jej posiadaczem...- jego **par. 2** nakazuje...odpowiednie stosowanie do tej instytucji przepisów o posiadaniu nieruchomości... Nabycie służebności gruntowej przez zasiedzenie – wg normy **art. 292 k.c.** – nastąpić może wyłącznie wtedy, gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia; przepisy o nabyciu własności nieruchomości w tej drodze stosuje się odpowiednio.

3. Według powyższego zasadność takiego wniosku uzależniona jest od zrealizowania się przesłanek w postaci opisanego posiadania; dobrej lub złej wiary oraz upływu odpowiedniego czasu.

-Zaistnienie pierwszej z wymienionych nie wywoływało kontrowersji, skoro oczywistym było, że pozwany korzystał ze wskazanych urządzeń znajdujących się na nieruchomości powodów – w postaci słupów energetycznych, linii energetycznej napowietrznej.

-Oparcie tego o jego funkcjonowanie w warunkach złej wiary opisane zostało w wyższej partii tego uzasadnienia implikując po jego stronie konieczność wykazania takiego stanu rzeczy przez 30 lat. W przedmiotowym sporze nie zadośćuczynił on temu. W kontekście z tym podzielić należało powszechnie obowiązujący pogląd oparty o argumentację zaprezentowaną przez Sąd Najwyższy, zgodnie z którym przedsiębiorstwa państwowego nie można było uznać w okresie do 1 lutego 1989 roku za samoistnego posiadacza nieruchomości w obszarze odpowiadającym treści służebności gruntowej. Konsekwencją tego jest niedopuszczalność zaliczenia jego posiadania wykonywanego przed tą datą do okresu potrzebnego do jej nabycia przez zasiedzenie przez jego następcę prawnego. Związane jest to z treścią przepisu **art. 128 k.c.** w brzmieniu obowiązującym do 31 stycznia 1989 roku (przed zmianą dokonaną ustawą z 31 stycznia o zmianie ustawy Kodeks Cywilny; DU 1989.3.11.), który ustanawiał, iż socjalistyczna własność ogólnonarodowa przysługuje niepodzielnie Skarbowi Państwa. Oznaczało to, że przed tą datą państwowe osoby prawne, w tym przedsiębiorstwa państwowe wykonywały uprawnienia związane z własnością nieruchomości wprawdzie we własnym imieniu, ale na rzecz Skarbu Państwa – jako jedyne dysponenta własności państwowej. Tym samym skutki prawne dotyczące posiadania samoistnego w tamtym okresie przez te przedsiębiorstwa – działające jako dzierżyciele w rozumieniu **art. 338 k.c.** mogły powstać jedynie na rzecz Skarbu Państwa. Logicznie wpisuje się w to fakt, że termin zasiedzenia winien być liczony od dnia 1 lutego 1989 roku, z którą to datą zmianie uległa treść przywołanego przepisu **art. 128 k.c.** znosząca jednolitość władzy państwowej (por. postanowienie SN z 10 lipca 2008 roku, III CSK 73/08; wyrok SN z 9 grudnia 2009 roku, IV CSK 29/09). W tym świetle spokojnie można było zbudować przekonanie o tym, że ów 30 letni termin nie upłynął czyniąc nietrafnym badany zarzut pozwanego.

D. Przełożenie tych uwag na realia rozpatrywane w niniejszej sprawie spowodowało, że nie można było stracić z pola widzenia faktu; że w rozważanym okresie usytuowanie na nieruchomościach powodów ww urządzeń uniemożliwiało im korzystanie z nich w sposób przewidziany wskazanym planem zagospodarowania przestrzennego, narażało ich na konieczność ingerencji w nie ze strony pozwanego, choćby przy w/opisanych czynnościach – i w znaczący sposób wkraczało w ich uprawnienia właścicielskie. Dlatego też wynagrodzenie należne im z tego tytułu musiało uwzględniać te kwalifikacje – ale i też to, co mogliby uzyskać, gdyby odpłatnie, na podstawie odpowiedniego stosunku prawnego oddali sporne nieruchomości do korzystania innemu podmiotowi; stawki rynkowe za korzystanie z danego rodzaju rzeczy w określonych warunkach i czas jej posiadania przez adresata roszczeń (por. wyrok SN z 7 kwietnia 2000 roku, IV CKN 5/00, LEX numer 52680; wyrok SN z 25 maja 1975 roku, II CR 208/75, nie publ., uchwała składu 7 sędziów z 10 lipca 1984, III CZP 20/84, OSNCP 1984, z. 12, p. 209). Uznanie przydatności dla potrzeb rozstrzygnięcie tego sporu ww opinii w dużej mierze znalazło oparcie w uwzględnieniu przez jej autorkę tych okoliczności.

-Za zasadne ocenić należało orzeczoną na ich rzecz od pozwanego z tego tytułu kwotę mającą źródło w rozliczeniu wspartym na ww opinii:

a. za okres od sierpnia 2010 roku do dnia 29 września 2015 roku – w wysokości **169.755,- zł** (k. 40 opinii zasadniczej) co działek o numerach (...);

b. za okres od 1 kwietnia 2004 roku do dnia 29 września 2015 roku – w wysokości **929,33- zł** (k. 321 akt) co do działki o numerze (...)

O odsetkach ustawowych od w/w kwot orzeczono w oparciu o treść przepisów **art. 481 § 1 k.c.** w zw. z **art. 455 k.c.** jako o odsetkach za opóźnienie. W myśl drugiego z nich regułą jest, że dłużnik pozostaje z zapłatą świadczenia bezterminowego w zwłoce na zasadach ogólnych, tj. od momentu wezwania go przez uprawnionego do jego spełnienia, a więc w niniejszej sprawie przynajmniej od wniesienia pozwu wszczynającego ją. Od tego, więc, momentu wierzyciel

ma prawo żądać odsetek ustawowych za opóźnienie na zasadzie **art. 481 § 1 k.c.** Nie można było też z pola uwagi stracić tego, że powód wielokrotnie inicjował próby porozumienia się z pozwanym na tym tle poprzez zawezwanie go do próby ugodowej przed Sądem Rejonowym w Poznaniu; kierowanie do niego korespondencji; wszczynanie postępowań sądowych - już wtedy miał on, więc, świadomość tego, że jest on i powódka zainteresowani dochodzeniem swych roszczeń. Dlatego też datę początkową ich płatności ustalono zgodnie z ich żądaniem na dzień 2 kwietnia 2014 roku ,przy czym od dnia 1 stycznia 2016 roku w związku z wejściem w życie ustawy nowelizującej ich wysokość wg nowego brzmienie **art. 481 § 1 k.c.**

. (punkt **I** i **II** wydanego w tej sprawie wyroku)

Koszty niniejszego postępowania:

1. W ich skład weszły: opłata sądowa (**8.875,- zł**); wydatki poniesione na przeprowadzane w tej sprawie dowody z opinii biegłych (**6.406.66- zł**) oraz koszt procesowego zastępstwa stron (**7.200,- zł**).

2. Biorąc pod uwagę, że powodowie w niewielkim stopniu przegrali niniejszy proces jego kosztami w całości obciążono pozwanego – prawnym wsparciem rozstrzygnięcia o nich były unormowania **art. 108 par. 1 k.p.c., art. 98 par. 1** i **par. 3 k.p.c., art., 100 k.p.c.**; ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

(punkt **III** wydanego w tej sprawie wyroku)

(-) Zofia lehmann

Z, Notować

Odpis wyroku plus uzasadnienie doręczyć proszę:

-pełn. pozwanego

Proszę przedłożyć za 14 dni lub z apelacją.

Pn. 28 listopada 2017 roku Zofia lehmann